

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 40

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 februarie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ȘI DECIZII ALE SENATULUI		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
6.	— Hotărâre privind revocarea secretarului general al Senatului	78.	— Hotărâre privind atestarea și utilizarea ghizilor de turism.....
7.	— Hotărâre privind numirea secretarului general al Senatului	79.	— Hotărâre privind transmiterea obiectivului „Gospodărie I.U.G.T.C.”, situat în str. Pata Rit nr. 1, Cluj-Napoca, județul Cluj, în patrimoniul Societății Comerciale „SPUT” — S.A. Cluj-Napoca.....
	★	99.	— Hotărâre privind prelungirea aplicării hotărârilor Guvernului nr. 119/1995 și nr. 602/1995 pentru mărfuri sosite în țară până la 15 ianuarie 1996
2.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului pe perioada 25 februarie — 6 martie 1996	100.	— Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru determinarea, virarea și controlul respectării destinației sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale, potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare.....
DECRETE			
17.	— Decret privind acordarea gradului de ambasador		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 100 din 25 octombrie 1995	3-4		
Decizia nr. 5 din 23 ianuarie 1996	4-5		
	★		
Decizia nr. 104 din 31 octombrie 1995	5-7		
Decizia nr. 123 din 30 noiembrie 1995	7-8		

HOTĂRÂRI ȘI DECIZII ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE

privind revocarea secretarului general al Senatului

Având în vedere propunerea de revocare a secretarului general al Senatului, formulată de un număr de 24 de senatori, și rezultatul votului Senatului din ședința de luni, 19 februarie 1996, de 91 de voturi pentru, 14 voturi contra și 8 abțineri,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se revocă domnul Constantin Ionescu din funcția de secretar general al Senatului, cu data de 20 februarie 1996.

Prezenta hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 februarie 1996, în conformitate cu art. 63 alin. 1 și art. 178 alin. 2 din Regulamentul Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 19 februarie 1996.

Nr. 6.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL**

HOTĂRÂRE
privind numirea secretarului general al Senatului

În baza art. 63 alin. 1 și a art. 178 alin. 2 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se numește în funcția de secretar general al Senatului domnul senator Constantin Sava, cu data de 21 februarie 1996.

Art. 2. — Protocolul de dare și luare în primire a atribuțiilor de secretar general al Senatului se va încheia în termen de 5 zile, în asistența unei comisii formate dintr-un vicepreședinte, un secretar și un chestor al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 februarie 1996.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 21 februarie 1996.
Nr. 7.

★

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL**

DECIZIE
privind asigurarea conducerii Senatului
pe perioada 25 februarie – 6 martie 1996

În conformitate cu art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a președintelui Senatului — 25 februarie — 6 martie 1996 — conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Ion Solcanu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 21 februarie 1996.
Nr. 2.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acordarea gradului de ambasador

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 6 din Statutul Corpului diplomatic și consular al României, având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnului Eugen Mihăescu i se acordă gradul de ambasador.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 februarie 1996.
Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 100*)

din 25 octombrie 1995

Ioan Deleanu	– președinte
Mihai Constantinescu	– judecător
Lucian Stângu	– judecător
Doina Suliman	– magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat fără citarea părților potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinând excepția de neconstituționalitate a Decretului-lege nr. 24/1990 privind sancționarea ocupării abuzive a locuințelor din fondul locativ de stat, invocată de Negru Ilie în Dosarul nr. 1.767/1995 al Judecătoriei Mediaș, constată următoarele:

Judecătoria Mediaș, prin Încheierea nr. 1 din 17 mai 1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului-lege nr. 24/1990, invocată de Negru Ilie.

Motivele formulate în susținerea excepției de neconstituționalitate a Decretului-lege nr. 24/1990 privind sancționarea ocupării abuzive a locuințelor din fondul locativ de stat privesc faptul că, astfel cum rezultă din preambulul acestuia, prevederile sale au fost adoptate în condițiile unei stări excepționale, ca urmare a evenimentelor din decembrie 1989. Astăzi însă, după apariția Constituției, care exprimă o stare de normalitate, de democrație efectivă, de economie de piață, o lege excepțională este în conflict cu însăși legea fundamentală și, în consecință, este neconstituțională. Astfel cum rezultă din motivele de apel formulate de inculpat, excepția de neconstituționalitate nu are în vedere faptul că Decretul-lege nr. 24/1990 ar fi o lege temporară, argument care, de altfel, ar fi mai greu de susținut față de împrejurarea că, prin Decizia nr. 2.283/1993, Secția penală a Curții Supreme de Justiție a stabilit că acest act normativ nu are caracter temporar.

Judecătoria Mediaș nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. Acest fapt pare explicabil, întrucât sesizarea Curții Constituționale nu este rezultatul inițiativei instanței respective, ea fiind obligată la aceasta prin Decizia penală nr. 100/1995 a Tribunalului Sibiu, care a admis apelul inculpatului și, desființând sentința pronunțată de judecătoria, a trimis cauza, spre rejudecare, aceleiași instanțe.

Opinia Tribunalului Sibiu asupra excepției de neconstituționalitate este, însă, cuprinsă în Decizia nr. 100/1995, în care se arată că „Decretul-lege nr. 24/1990 a fost adoptat în condițiile unei stări excepționale, ca urmare a evenimentelor din decembrie 1989... Se poate constata astfel că apare o situație de conflict între Constituție, care este legea fundamentală, și Decretul-lege nr. 24/1990, care este lege excepțională adoptată într-o perioadă de instabilitate politică și economică”.

Asupra excepției de neconstituționalitate a Decretului-lege nr. 24/1990, Curtea Constituțională a solicitat, potrivit

art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul său de vedere, Senatul apreciază că „excepția de neconstituționalitate este vădit neîntemeiată, nefiind de competența vreunei alte autorități nici legiferarea și nici considerarea ca abrogată a unei reglementări legale, câtă vreme nici o altă dispoziție legală nu justifică o asemenea concluzie”. Decretul-lege nr. 24/1990 este în vigoare și, ca atare, trebuie aplicat de autoritățile competente. Potrivit regulii *tempus regit actum*, din motive de neretroactivitate a legii, constituționalitatea textului invocat nu este supusă controlului Curții Constituționale.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că Decretul-lege nr. 24/1990 nu contravine prevederilor constituționale, astfel că nu se poate susține abrogarea lui implicată în condițiile art. 150 alin. (1) din Constituție. Cât privește caracterul temporar al textului Decretului-lege nr. 24/1990, asupra căruia s-a pronunțat, prin Decizia nr. 2.238 din 28 octombrie 1995, Secția penală a Curții Supreme de Justiție, Guvernul consideră că aceasta este o problemă de aplicare a legii penale, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești și care nu poate face obiectul controlului Curții Constituționale. Pentru considerențele menționate, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză, Decretul-lege nr. 24/1990, dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, reține:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, competența soluționării excepției de neconstituționalitate aparține Curții Constituționale, deoarece această excepție privește un act normativ de nivelul legii, care, deși adoptat înainte de intrarea în vigoare a Constituției, urmează a fi aplicat, spre a produce efecte juridice, și în prezent, în noul regim constituțional.

Se constată că nici din modul de formulare a excepției de neconstituționalitate și nici din motivarea ei nu rezultă și nici nu se poate deduce căror prevederi constituționale le contravin dispozițiile Decretului-lege nr. 24/1990.

Deoarece Constituția, în textele sale, nu se referă la distincția între legile cu caracter temporar și cele cu aplicare nelimitată în timp spre a le reglementa diferit, atât unele, cât și celelalte sunt constituționale. Caracterul temporar al unei legi trebuie să rezulte nemijlocit și indubitabil din chiar legea respectivă, ca voință a legiuitorului, fie prin precizarea expresă a unui termen, fie din alte elemente existente în cuprinsul reglementării, care să îngăduie a se stabili precis perioada de aplicare.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 23 ianuarie 1996, publicată la pag. 4.

Deși Decretul-lege nr. 24/1990, care incriminează ca infracțiune ocuparea unei locuințe din fondul locativ de stat înainte de încheierea contractului de închiriere, a fost adoptat în condițiile evenimentelor din decembrie 1989, nu are caracter temporar și nici caracter excepțional.

De altfel, inculpatul Negru Ilie, în susținerea excepției de neconstituționalitate, nu invocă un presupus caracter temporar al actului normativ sus-menționat.

Pentru motivele arătate, având în vedere dispozițiile Decretului-lege nr. 24/1990, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a Decretului-lege nr. 24/1990, invocată de Negru Ilie în Dosarul nr. 1.767/1995 al Judecătoriei Mediaș.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 25 octombrie 1995.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Ioan Deleanu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5

din 23 ianuarie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Negru Ilie împotriva Deciziei nr. 100, pronunțată la data de 25 octombrie 1995, prin care Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 24/1990 privind sancționarea ocupării abuzive a locuințelor din fondul locativ de stat.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 23 ianuarie 1996, în lipsa părților, legal citate.

Magistratul-asistent referă asupra recursului care a fost formulat și motivat în termenul legal.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea deciziei atacate, subliniind că Decretul-lege nr. 24/1990 nu are un caracter temporar, sens în care s-a pronunțat și Secția penală a Curții Supreme de Justiție prin Decizia nr. 2.238/1993.

În continuare, arată că fondul locativ de stat supus repartizării și închirierii este o valoare apărută de legea penală, incriminarea ocupării abuzive a acestor locuințe fiind pe deplin justificată de pericolul social pe care îl reprezintă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 100 din 25 octombrie 1995, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Decretul-lege nr. 24/1990, invocată de inculpatul Negru Ilie în Dosarul nr. 1.767/1995 al Judecătoriei Mediaș.

Împotriva acestei decizii, Negru Ilie declară recurs în termen, pentru următoarele motive:

1. Excepția de neconstituționalitate a fost soluționată fără citarea părților, în prima instanță.

2. Decretul-lege nr. 24/1990 este o lege temporară impusă de momentele imediat postrevoluționare, care astăzi nu mai există. Deoarece nu a fost precizat „un termen de încetare a aplicării ei“, se încalcă prevederile art. 23 alin. (9) din Constituție, inculpatul fiind trimis în judecată în baza unei legi care nu mai poate fi aplicată.

În final, recurentul solicită trimiterea dosarului Curții Supreme de Justiție.

Asupra excepției de neconstituționalitate a Decretului-lege nr. 24/1990 s-au solicitat, încă din faza judecării în prima instanță, punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, care au fost cuprinse în decizia recurată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile Decretului-lege nr. 24/1990 raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Față de prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, motivul de recurs vizând necitarea, în primă instanță la Curtea Constituțională, a autorului excepției de neconstituționalitate, nu poate fi primit, deoarece, dacă judecătorul-raportor consideră că excepția este vădit nefondată, înștiințează pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, să respingă excepția, fără citarea părților. Aceasta nu afectează dreptul la apărare și contradictorialitatea care sunt realizate pe tot cursul procesului.

Critica care vizează un presupus caracter temporar al Decretului-lege nr. 24/1990 este neîntemeiată, deoarece acest act normativ nu prevede un termen până la care

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul formulat de Negru Ilie împotriva Deciziei nr. 100, pronunțată de Curtea Constituțională la data de 25 octombrie 1995.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 23 ianuarie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 104*)

din 31 octombrie 1995

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate, invocată de Societatea de Gospodărie Locală — S.A. Băicoi în Dosarul nr. 2.657/1994 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 octombrie 1995, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea din aceeași

rămâne în vigoare. De asemenea, Decretul-lege nr. 24/1990 nu are nici caracter excepțional, întrucât, deși a fost adoptat în condițiile evenimentelor din decembrie 1989, existența lui nu este condiționată de existența unor astfel de evenimente și deci nu contravine dispozițiilor art. 23 alin. (9) din Constituție, care precizează că: „Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii“.

În ceea ce privește solicitarea recurentului ca dosarul să fie trimis Curții Supreme de Justiție, aceasta nu poate fi satisfăcută, deoarece, potrivit practicii, de îndată ce decizia Curții Constituționale va fi definitivă, dosarul urmează să fie restituit Judecătorei Mediaș, în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Prin referire la art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu a reținut nici un motiv de recurs de ordine publică pe care să-l invoce din oficiu cu privire la decizia care face obiectul recursului.

dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 31 octombrie 1995.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate, ridicată de Societatea de Gospodărie Locală — S.A. Băicoi în fața Secției civile a Tribunalului Prahova, în Dosarul nr. 2.657/1994. În motivarea excepției se susține că art. 11 din Legea nr. 54/1991 contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care stipulează că „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“.

*) Definitivă prin nerecurare.

La cererea Curții Constituționale, instanța și-a completat încheierea de sesizare, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992. În acest sens, instanța consideră că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 54/1991 contravin prevederilor Constituției, îndeosebi art. 16 alin. (1) potrivit căruia toți „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“, întrucât creează un regim privilegiat pentru salariații care fac parte din conducerea sindicatelor, ce împiedică pe manageri să dispună, în mod liber, cu privire la organizarea sau reorganizarea societăților comerciale pe care le conduc. În consecință, instanța apreciază că textul de lege este abrogat în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, conform art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că art. 11 din Legea nr. 54/1991 nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1), corelate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Constituție „care determină criteriile nediscriminării, acestea fiind rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea sau originea socială“. Art. 11 din Legea nr. 54/1991 urmărește să împiedice abuzurile în cazul desfacerii contractului de muncă al liderilor sindicali pentru motive neimputabile lor, prin condiția imperativă a acordului organului colectiv de conducere ales al sindicatului, sub sancțiunea nulității absolute a deciziei de desfacere a contractului de muncă pentru motive neimputabile angajatului-lider sindical.

Pentru considerentele menționate, Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca nefondată.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 54/1991, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, competența soluționării excepției de neconstituționalitate aparține Curții Constituționale, deoarece aceasta privește o lege care, deși adoptată înainte de intrarea în vigoare a Constituției, urmează a fi aplicată, spre a produce efecte juridice, în noul regim constituțional, iar instanța de judecată nu a statuat că ar fi abrogată.

Art. 11 din Legea nr. 54/1991 stabilește în alin. (1) că „reprezentanților aleși în organele de conducere ale sindicatelor, precum și persoanelor care au deținut o astfel de funcție, în termen de un an de la încetarea mandatului nu li se poate modifica sau desface contractul de muncă pentru motive neimputabile lor, pe care legea le lasă la aprecierea celui care angajează, decât cu acordul organului colectiv de conducere ales al sindicatului“. Următoarele alineate interzic desfacerea contractului de muncă din inițiativa celui care angajează, pentru motive care privesc activitatea sindicală, fiind exceptați doar cei care au fost revocați din funcțiile sindicale deținute pentru încălcarea prevederilor statutare sau legale.

Prin excepție se susține că prevederile legale sus-menționate ar avea semnificația discriminării salariaților în favoarea conducătorilor de sindicat. Dar, în situația unei

asemenea discriminări, cei care ar justifica interesul să o invoce sunt salariații astfel prejudiciați, nicidecum societatea comercială, deoarece, dacă discriminarea ar exista, s-ar manifesta între angajați, iar nu între aceștia și cel ce angajează. De aceea, societatea comercială ce a invocat excepția nu poate dovedi că ar fi victima unei discriminări.

În opinia instanței, ca și în argumentarea excepției, se susține și că prevederile art. 11 din Legea nr. 54/1991 împiedică pe manageri să dispună, în mod liber, asupra organizării sau reorganizării societăților comerciale pe care le conduc. Sub acest aspect, deci, art. 11 din Legea nr. 54/1991 ar apărea ca instituind un privilegiu în favoarea conducătorilor de sindicat. Dar, după cum Curtea Constituțională a statuat prin deciziile nr. 6 din 25 februarie 1993, nr. 35 din 1 iulie 1993 și nr. 60 din 14 octombrie 1993, principiul egalității în drepturi a cetățenilor implică un tratament egal pentru situații identice sau similare și nicidecum același tratament pentru situații diferite. Uniformitatea este, de aceea, contrară egalității în drepturi, care implică dreptul la diferențiere pentru situații care, prin natura lor, nu sunt identice. Art. 11 din Legea nr. 54/1991 nu are însă semnificația unui privilegiu, ci a unei măsuri de protecție spre a se asigura egalitatea de tratament între sindicat, pe de o parte, și societatea comercială, pe de altă parte, ca părți în contractul colectiv de muncă. În lipsa unei asemenea măsuri de protecție, societatea comercială ar avea un puternic mijloc de presiune asupra reprezentantului sindicatului, care ar afecta poziția de egalitate a sindicatului față de societatea comercială, precum și îndeplinirea de către sindicat a rolului său constituțional, consfințit de art. 9 din Constituție, de a apăra interesele profesionale, economice și sociale ale salariaților. Astfel cum Curtea Constituțională a statuat prin deciziile nr. 60/1993 și nr. 70/1993, o măsură de protecție nu poate avea semnificația nici a unui privilegiu, nici a unei discriminări, ea fiind destinată tocmai asigurării, în anumite situații specifice, a egalității cetățenilor, care ar fi afectată în lipsa ei.

Ca atare, art. 11 din Legea nr. 54/1991 nu poate fi considerat că ar încălca dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, constituind o măsură de protecție specifică salariaților ce au și calitatea de lider sindical.

Sub alt aspect, potrivit art. 20 din Constituție, reglementările internaționale referitoare la drepturile omului sunt obligatorii și au caracter prioritar față de legile interne. Prevederile art. 11 din Legea nr. 54/1991 fiind legate de libertatea sindicală, fac parte din sfera reglementărilor referitoare la drepturile omului. Prin Decretul nr. 83 din 22 iulie 1975, România a ratificat Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 135 din 23 iunie 1971 privind protecția reprezentanților lucrătorilor din întreprinderi și înlesnirile ce se acordă acestora. În art. 1 convenția stipulează că „reprezentanții lucrătorilor din întreprinderi trebuie să beneficieze de o protecție eficace împotriva oricăror măsuri care i-ar putea prejudicia, inclusiv desfacerea contractului de muncă, și care ar avea drept cauză calitatea sau activitățile de reprezentanți ai lucrătorilor, apartenența sindicală sau participarea la activități sindicale, în măsura în care acționează potrivit legilor, convențiilor colective sau altor aranjamente convenționale în vigoare“.

Textul art. 11 din Legea nr. 54/1991 nu face altceva decât să dea curs acestor stipulații. Chiar în lipsa acestei prevederi, soluția legislativă pe care o consacră ar fi fost aceeași, în temeiul convenției internaționale sus-menționate.

Față de considerentele expuse, având în vedere dispozițiile art. 11 din Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate, invocată de Societatea de Gospodărie Locală — S.A. Băicoi în Dosarul nr. 2.657/1994 al Tribunalului Prahova — Secția civilă. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 31 octombrie 1995.

PREȘEDINTE,
dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A Nr. 123*)

din 30 noiembrie 1995

Florin Bucur Vasilescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Judecătoria Petroșani, prin Încheierea din 31 octombrie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 2.688/1995, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 223 alin. 1 din Codul penal, invocată de inculpata Avădanei Tina.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „bunurile ce formează obiectul infracțiunii pentru care inculpata este trimisă în judecată nu se încadrează în dispozițiile art. 135 din Constituție, unde sunt prevăzute expres bunurile ce formează obiectul proprietății publice“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată (referindu-se, din eroare, la art. 224 din Codul penal) apreciază excepția întemeiată, deoarece consideră că dispozițiile art. 223 din Codul penal au fost abrogate parțial în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, acestea urmând să se aplice, în continuare, numai cu privire la bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice.

C U R T E A ,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, dispoziția legală atacată sub aspectul constituționalității, raportată la prevederile constituționale, precum și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. 1 din Codul penal, iar prin Decizia nr. 32 din 26 mai 1993, rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului prin Decizia nr. 14 din 8 martie 1994, precum și prin Decizia nr. 57 din 18 mai 1994, a constatat că art. 223 din Codul penal este abrogat parțial conform art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție. În consecință, a respins ca lipsită de obiect excepția de neconstituționalitate a art. 223 din Codul penal.

Prin Decizia nr. 129 din 16 noiembrie 1994, definitivă prin nerecurare, și prin Decizia nr. 39 din 27 aprilie 1994, rămasă definitivă prin Decizia nr. 118 din 16 noiembrie 1994, Curtea a respins ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a art. 223 din Codul penal.

Deoarece, în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Constituție, „Deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor“, iar în speță, excepția a fost ridicată la 31 octombrie 1995, dată ulterioară tuturor celorlalte decizii citate mai sus și, în primul rând, Deciziei nr. 14 din 8 martie 1994 când, prin decizie definitivă și, deci, obligatorie, Curtea constatare că dispozițiile art. 223 din Codul penal sunt abrogate parțial, instanța de judecată a sesizat fără temei Curtea Constituțională, ignorând deciziile acesteia prin care au fost soluționate excepțiile de neconstituționalitate a art. 223 alin. 1 din Codul penal. Considerentele reținute în aceste decizii subzistă și în ce privește excepția de față, care, de aceea, este lipsită de obiect.

*) Definitivă prin nerecurare.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. 1 din Codul penal, invocată de Avădanei Tina în Dosarul nr. 2.688/1995 al Judecătoriei Petroșani.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 30 noiembrie 1995.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind atestarea și utilizarea ghizilor de turism

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — În scopul creșterii calității serviciilor din turism și protecției turiștilor, agenții economici cu activitate de turism au obligația să asigure ghizi calificați, corespunzător specificului activităților desfășurate pentru toate acțiunile turistice organizate.

Ghidul de turism, în sensul prezentei hotărâri, este persoana care, în baza certificatului de calificare și a atestatului, obținute în condițiile art. 2 și 3, poate asigura desfășurarea în bune condiții a programelor turistice. El conduce turiștii, prezentându-le obiectivele de interes istoric, cultural, artistic, precum și monumentele ale naturii sau alte elemente de interes pentru turiști, explicând acestora importanța și istoria lor și dând, totodată, informații generale despre țara vizitată.

Categoriile de ghizi utilizate în activitatea de turism din România sunt:

- ghid local;
- ghid național;
- ghid specializat pentru anumite segmente ale serviciilor turistice.

Art. 2. — Profesia de ghid de turism poate fi exercitată de către cetățeni români în vârstă de cel puțin 18 ani împliniți, posesori ai unui certificat de calificare obținut în urma absolvirii unui curs de calificare la Institutul Național de Formare și Management pentru Turism din cadrul Ministerului Turismului sau la alte instituții de stat sau private, abilitate conform legii.

Art. 3. — Condițiile și criteriile privind selecționarea, școlarizarea, atestarea și utilizarea ghizilor de turism, precum și atribuțiile acestora se stabilesc de Ministerul Turismului prin norme metodologice, avizate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și publicate în Monitorul Oficial

al României, Partea I, în maximum 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Activitatea de ghid de turism poate fi exercitată fie ca activitate de bază, fie ca activitate complementară desfășurată în timpul liber.

Agenții economici cu activitate de turism pot utiliza ghizi de turism numai în baza unui contract individual de muncă sau a unui contract civil, încheiat potrivit legii.

Profesia de ghid de turism poate fi practică și pe cont propriu de către persoane fizice autorizate potrivit legii, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri și ale normelor metodologice menționate la art. 3.

Art. 5. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) desfășurarea de către agenții economici din domeniul turismului de acțiuni turistice fără asigurarea de ghizi de turism calificați;

b) utilizarea de către agenții economici a unor ghizi de turism calificați, dar fără să dețină atestatul corespunzător acțiunii desfășurate;

c) exercitarea profesiei de ghid de turism, pe cont propriu, de către persoane neatestare conform normelor metodologice menționate la art. 3.

Art. 6. — Contravențiile prevăzute la art. 5 se sancționează după cum urmează:

— cele de la lit. b), cu amendă de la 200.000 lei la 400.000 lei;

— cele de la lit. c), cu amendă de la 400.000 lei la 600.000 lei;

— cele de la lit. a), cu amendă de la 600.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 7. — Contravențiile se constată și amenzile se aplică de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Turismului.

Art. 8. — Contravențiilor prevăzute la art. 5 le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și

sanționarea contravențiilor, completată și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 12/1994.

Art. 9. — Atestatele obținute de ghizi până la data prezentei hotărâri rămân valabile pe o perioadă de 2 ani de la intrarea în vigoare a acesteia.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Dan Matei Agathon

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

Ministrul învățământului,
Liviu Maior

București, 14 februarie 1996.
Nr. 78.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea obiectivului „Gospodărie I.U.G.T.C.“, situat în str. Pata Rit nr. 1, Cluj-Napoca, județul Cluj, în patrimoniul Societății Comerciale „SPUT“ — S.A. Cluj-Napoca

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, cu titlu gratuit, a obiectivului „Gospodărie I.U.G.T.C.“, situat în Baza de producție Someșeni, str. Pata Rit nr. 1, Cluj-Napoca, județul Cluj, compus din construcții și terenul aferent în suprafață de 18.089 m², din patrimoniul Societății Comerciale „T.C.I.—CONTRACTOR GENERAL“ — S.A. Cluj-Napoca în patrimoniul Societății Comerciale „SPUT“ — S.A. Cluj-Napoca, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Capitalul social al Societății Comerciale „SPUT“ — S.A. Cluj-Napoca se majorează și, în mod corespunzător, se diminuează capitalul social al Societății

Comerciale „T.C.I.—CONTRACTOR GENERAL“ — S.A. Cluj-Napoca cu valoarea obiectivului prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Predarea-preluarea obiectivului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între cele două părți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri; transferul dreptului de proprietate asupra terenului se face în condițiile legii.

Art. 4. — Poziția 17 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.303/1990 și, respectiv, poziția 9 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.340/1990 se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Marin Cristea

București, 14 februarie 1996.
Nr. 79.

**DATELE DE IDENTIFICARE
a obiectivului care se transmite**

Nr. crt.	Obiectivul care se transmite	Suprafața totală (m ²)	Valoarea mijlocului fix inclus în capitalul social inițial	Se modifică capitalul social inițial	
			Reevaluat conform Hotărârii Guvernului nr. 500/1994 (mii lei)	Reevaluat conform Hotărârii Guvernului nr. 500/1994 (mii lei)	Se diminuează la Societatea Comercială „T.C.I. — CONTRAC-TOR GENERAL“ — S.A. Cluj-Napoca
1.	„Gospodărie I.U.G.T.C.“, compusă din: hală de reparații auto și utilaj, atelier mecanic, depozit de carburanți, rampă de spălare și platformă de parcare, situate în str. Pata Rit nr. 1, Cluj-Napoca, județul Cluj	12.753	<u>3.352</u> 195.696	<u>3.352</u> 195.696	<u>3.352</u> 195.696
2.	Terenul aferent delimitat în planul de situație, prin punctele topografice: 1(3), 40(2), 39(1), 38(5), 37(6), 18, 36, 35(47), 34(52), 33(102), 32(118), 31(123), 30(141), 202, 206, 208, 175, 179, 129, 150, 57, 46, 45, 43, 42, 2, 1(3)	18.089	<u>—</u> 516.421	<u>—</u> 516.421	<u>—</u> 516.421

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind prelungirea aplicării hotărârilor Guvernului nr. 119/1995 și nr. 602/1995 pentru mărfuri sosite în țară până la 15 ianuarie 1996

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se prelungeste aplicarea hotărârilor Guvernului nr. 119/1995 și nr. 602/1995 pentru importurile realizate pe bază de licențe eliberate de Ministerul Comerțului în anul 1995 și care au intrat în țară până la data de 15 ianuarie 1996.

Art. 2. — Direcția generală a vămilor va aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri pentru situațiile prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

p. Ministrul comerțului,
Ioan Pârgaru,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Normelor metodologice pentru
determinarea, virarea și controlul respectării destinației
sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților
comerciale, potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995
pentru accelerarea procesului de privatizare**

În temeiul art. 17 din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice pentru determinarea, virarea și controlul respectării destinației sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale, potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995 pentru accelerarea procesului de privatizare, anexă la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
președintele Consiliului
pentru Coordonare, Strategie
și Reformă Economică,

Mircea Coșea

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Președintele Fondului Proprietății de Stat,

Emil Dima

Președintele Curții de Conturi,

Ioan Bogdan

București, 20 februarie 1996.
Nr. 100.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

**pentru determinarea, virarea și controlul respectării destinației sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit,
la dispoziția societăților comerciale, potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995
pentru accelerarea procesului de privatizare**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice reglementează modul de determinare, virare și efectuare a controlului respectării destinației sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale, potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995.

(2) Beneficiază de prevederile prezentei hotărâri toate societățile comerciale în măsura în care, acțiuni ale acestora, gestionate de Fondul Proprietății de Stat, aferente unei cote de cel puțin 20% din capitalul social, constituie obiectul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate între Fondul Proprietății de Stat — în calitate de vânzător — și cumpărători, conform reglementărilor în vigoare la data efectuării tranzacției, astfel:

a) pentru societățile comerciale care se privatizează după data de 19 iunie 1995 inclusiv, se vor lua în calcul toate sumele încasate de Fondul Proprietății de Stat conform contractelor sus-menționate;

b) pentru societățile comerciale care s-au privatizat anterior datei de 19 iunie 1995, se vor lua în calcul numai ratele exigibile după această dată, încasate de Fondul Proprietății de Stat conform contractelor respective.

(3) În condițiile în care societățile comerciale în cauză și-au achitat datoriile sau nu au avut datorii exigibile la data intrării în vigoare a Legii nr. 55/1995, sumele care se lasă acestora, cu titlu gratuit, sunt destinate în exclusivitate investițiilor productive.

(4) Data privatizării societăților comerciale, potrivit alin. (2), este data încheierii contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni.

Art. 2. — Prevederile art. 8 din Legea nr. 55/1995 și ale prezentei hotărâri nu modifică în nici un fel clauzele prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni între Fondul Proprietății de Stat — în calitate de vânzător — și cumpărători.

Art. 3. — (1) Societățile comerciale care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1 vor prezenta Direcției buget-finanțe din cadrul Fondului Proprietății de Stat situația

privind cuantumul datoriilor rămase neachitate, eşalonate după scadență, fundamentată cu acte justificative, avizată de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană sau, după caz, a municipiului București, conform situației prezentate în anexa nr. 1.

(2) Situația se întocmește și se avizează conform alin. (1) și în cazul în care societatea comercială privatizată nu a înregistrat datorii la data intrării în vigoare a Legii nr. 55/1995 sau acestea au fost lichidate în întregime până la data întocmirii situației respective.

(3) Prin *datorii*, în sensul prezentei hotărâri, se înțelege:

- împrumuturi și datorii asimilate;
- furnizori și conturi asimilate;
- clienți creditori;
- alte datorii.

Nu se cuprind în *datorii*, potrivit legii, debitele rezultate prin aplicarea unor sancțiuni contractuale sau legale, evidențiate în contabilitatea societății comerciale.

(4) Volumul datoriilor prevăzute la alin. (3) se determină pe baza balanței de verificare întocmite la data de 18 iunie 1995 inclusiv.

Art. 4. — Verificarea și avizarea situației cuantumului datoriilor conform art. 3, de către direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană sau a municipiului București, se vor efectua în maximum 10 zile de la înregistrare.

CAPITOLUL II

Procedura de determinare a sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale

Art. 5. — (1) Suma ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societății comerciale potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995 se stabilește prin aplicarea unei cote procentuale la suma încasată de către Fondul Proprietății de Stat, convenită acestuia în baza contractului sau contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni, ca preț de vânzare al acțiunilor, exclusiv dobânda, astfel:

a) în cazul societăților comerciale care se privatizează după intrarea în vigoare a Legii nr. 55/1995, se iau în considerare sumele convenite Fondului Proprietății de Stat, conform contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni, pe măsura încasării lor, ca urmare a vânzării-cumpărării respective pachete de acțiuni;

b) în cazul societăților comerciale privatizate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 55/1995, sumele convenite Fondului Proprietății de Stat care se iau în considerare pentru calcularea sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, societăților comerciale reprezintă prețul de vânzare al acțiunilor, din care se deduc sumele plătite de cumpărător la scadențele prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni și sumele care nu au fost plătite, dar care, conform contractului, erau exigibile (aveau scadența de plată) până la data de 19 iunie 1995.

(2) Cota procentuală prevăzută la alin. (1) se determină în funcție de ramura de activitate, potrivit clasificării confirmate de către Ministerul Finanțelor o dată cu avizarea bilanțului contabil al societății comerciale respective, conform anexelor nr. 1 și 2.

CAPITOLUL III

Procedura de virare a sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale și de înregistrare a acestora în contabilitatea lor

Art. 6. — (1) După îndeplinirea prevederilor art. 1 alin. (2) și ale art. 3 alin. (1) din prezenta hotărâre, în

termen de 10 zile de la încasarea sumelor convenite, cu titlu gratuit, ca preț de vânzare al acțiunilor potrivit prevederilor cap. II, Direcția buget-finanțe din cadrul Fondului Proprietății de Stat va vira societății comerciale, într-un cont bancar distinct deschis în acest scop, suma destinată achitării datoriilor conform prevederilor art. 3, dar nu mai mult decât contravaloarea în lei a cotei prevăzute în anexa nr. 2.

(2) După îndeplinirea, de către fiecare societate comercială, a condițiilor prevăzute la art. 1 alin. (2), se virează acesteia și suma lăsată, cu titlu gratuit, corespunzătoare sumelor convenite și încasate de Fondul Proprietății de Stat până la îndeplinirea acestor condiții.

(3) Efectuarea de operațiuni din contul prevăzut la alin. (1) se face numai cu îndeplinirea condițiilor menționate la art. 9.

Art. 7. — Societățile comerciale sunt obligate să înregistreze în contabilitate sumele virate conform prevederilor art. 6 în debitul contului în afara bilanțului 802 „Angajamente primite”; sumele încasate vor fi evidențiate în debitul contului 512 „Conturi curente la bănci”, respectiv creditul contului 118 „Alte fonduri”, creditându-se concomitent contul 802 „Angajamente primite”.

CAPITOLUL IV

Respectarea destinației sumelor ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societăților comerciale

Art. 8. — Societatea comercială care a încasat sume potrivit prevederilor art. 6 este obligată să utilizeze aceste sume pentru stingerea datoriilor exigibile, în lei sau în alte valute, înregistrate în contabilitatea respectivei societăți comerciale până la data intrării în vigoare a Legii nr. 55/1995.

Art. 9. — Efectuarea plăților datorate de către societatea comercială către creditorii din anexa nr. 1.1 se face potrivit legii.

Art. 10. — (1) În cazul în care societatea comercială nu mai are datorii de achitat potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 55/1995 și ale prezentei hotărâri, sumele rămase din sumele ce se lasă, cu titlu gratuit, se vor utiliza exclusiv pentru realizarea de investiții productive, conform proiectelor aprobate de adunarea generală a acționarilor societății comerciale respective, ce vor fi depuse la Fondul Proprietății de Stat.

(2) În termen de 10 zile de la depunere, proiectele de investiții vor fi avizate de către directorul general executiv al Fondului Proprietății de Stat.

(3) Sumele convenite societății comerciale pentru realizarea de investiții productive vor fi vărsate acesteia de către Fondul Proprietății de Stat, în termen de 10 zile de la avizarea prevăzută la alin. (2), cu respectarea aceleiași proceduri stabilite pentru sumele destinate achitării datoriilor, potrivit prevederilor art. 6.

Art. 11. — Investițiile productive, în sensul prezentei hotărâri, reprezintă investițiile care conduc la modernizarea și la creșterea dotărilor în vederea realizării obiectului de activitate și/sau a îmbunătățirii protecției mediului înconjurător.

Perioada maximă de utilizare a sumelor cu destinația „investiții productive” este de 3 ani de la data încasării acestora.

Art. 12. — Societățile comerciale privatizate sunt obligate să prezinte orice document solicitat de Curtea de Conturi și/sau Ministerul Finanțelor pentru controlul respectării destinației sumelor lăsate, cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 55/1995 și ale prezentei hotărâri.

ANEXA Nr. 1

SOCIETATEA COMERCIALĂ

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR
PUBLICHE ȘI CONTROLULUI FINANCIAR DE
STAT

Avizat pentru suma de

SITUAȚIA

datoriilor înregistrate în contabilitatea Societății Comerciale
la data de

- Contul bancar nr., deschis la Banca
- Contract de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. din data de
- Ramura*) Codul ramurii*)

— mii lei —

Semnificație	Suma
--------------	------

Datorii

1. Împrumuturi și datorii asimilate
(ct. 161 + 162 + 166 + 167 + 168 + 512**) + 5186 + 519)
2. Furnizori și conturi asimilate
(ct. 401 + 403 + 404 + 405 + 408)
3. Clienți creditori (ct. 419)
4. Alte datorii
(ct. 421 + 423 + 424 + 426 + 427 + 4281 + 431 + 437 +
+ 4381 + 441**) + 4423 + 4428**) + 444**) + 446**) + 447**) +
+ 4481 + 4483 + 451**) + 455 + 457 + 4582 + 462 + 509)

TOTAL DATORII (1 + 2 + 3 + 4)

*) Se va completa potrivit raportării contabile încheiate la data de 30 iunie 1995.

**) Soldurile creditoare ale conturilor respective din bilanța de verificare la 18 iunie 1995 inclusiv.

Situația analitică a datoriilor înregistrate în contabilitatea societății comerciale este prezentată în anexa nr. 1.1

Manager
(Director),

Director economic
(Contabil-șef),

Cenzori,

SITUAȚIA
analitică a datoriilor înregistrate în contabilitatea Societății Comerciale
la data de

— mii lei —					
Nr. crt.	Denumirea și conținutul datoriei	Termenul de scadență	Denumirea creditorului	Valoarea datoriei la 18 iunie 1995	Valoarea datoriei rămase de achitat
1.	Împrumuturi și datorii asimilate				
	(TOTAL)	x	x		
	ct. 161				
	ct. 162				
	ct. 166				
	ct. 167				
	ct. 168				
	ct. 512*)				
	ct. 5186				
	ct. 519				
2.	Furnizori și conturi asimilate				
	(TOTAL)	x	x		
	ct. 401				
	ct. 403				
	ct. 404				
	ct. 405				
	ct. 408				
3.	Clienți creditori				
	(TOTAL)	x	x		
	ct. 419				
4.	Alte datorii				
	(TOTAL)	x	x		
	ct. 421				
	ct. 423				
	ct. 424				
	ct. 426				
	ct. 427				
	ct. 4281				
	ct. 431				
	ct. 437				
	ct. 4381				
	ct. 441*)				
	ct. 4423				
	ct. 4428*)				
	ct. 444*)				
	ct. 446*)				
	ct. 447*)				
	ct. 4481				
	ct. 4483				
	ct. 451*)				
	ct. 455				
	ct. 457				
	ct. 4582				
	ct. 462				
	ct. 509				
<hr/>					
	TOTAL DATORII (1+2+3+4)	x	x		

*Manager
(Director),*

Cenzori,

*Director economic
(Contabil-șef),*

*) Solduri creditoare ale conturilor respective.

C O T A

pentru calculul sumei ce se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societății comerciale privatizate

Nr. crt.	Denumirea ramurii*)	Codul ramurii*)	Cota (%)
1.	Industrie	1	60
2.	Agricultură	2	60
3.	Cercetare științifică	12	60
4.	Proiectare	13	60
5.	Informatică	14	60
6.	Ocrotirea sănătății și asistență socială	17	60
7.	Transporturi	6	50
8.	Telecomunicații	7	50
9.	Foraj-geologie	5	40
10.	Gospodărie comunală și locativă	21	40
11.	Silvicultură	3	40
12.	Construcții	4	40
13.	Comerț	8	40
14.	Aprovizionare tehnico-materială	10	40
15.	Contractări-achiziții	11	40
16.	Învățământ	15	40
17.	Cultură-artă	16	40
18.	Educație fizică și sport	18	40
19.	Turism	19	40
20.	Prestări de servicii	20	40
21.	Edituri	23	40
22.	Alte ramuri ale economiei	24	40

*) Conform bilanțului contabil al societății comerciale privatizate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.